

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Karolíny Tylové, LL.M a soudců Mgr. Lucie Trejbalové a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
t. č. X
sídlem X

proti

žalované: Vězeňská služba ČR, Věznice Rýnovice
sídlem Belgická 3765/11, Jablonec nad Nisou

o žalobě proti rozhodnutí ředitele žalované ze dne 16. 7. 2024, č. j. VS-140396-8/ČJ-2024-801232-KT

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 16. 7. 2024, č. j. VS-140396-8/ČJ-2024-801232-KT, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ředitele žalované, jímž byla zamítnuta jeho stížnost proti rozhodnutí vedoucího oddělení výkonu trestu žalované (dále též jen „správní orgán I. stupně“).
2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí ředitel žalované uvedl, že žalobce podal stížnost proti rozhodnutí vedoucího oddělení výkonu trestu žalované ze dne 27. 6. 2024, jímž byl žalobci uložen nepodmíněný kázeňský trest celodenní umístění do uzavřeného oddílu na dobu 5 dnů a kázeňský trest propadnutí věci. Citoval stížnost žalobce ze dne 9. 7. 2024 a konstatoval, že žalobci je kladeno za vinu, že mobilní telefon přechovával a užíval, nikoliv to, že ho ukrýval. Z obsahu stížnosti vyplývá, že žalobce o nalezeném mobilním telefonu značky Apple iPhone 7 věděl, čímž porušil § 28 odst. 2 písm. f) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody (dále jen „ZVTOS“). Podle tohoto ustanovení je odsouzený mimo jiné povinen neprodleně oznámit zaměstnanci vězeňské služby okolnosti, které mohou způsobit vážné ohrožení věznicí, pokud se o nich dozví nebo je zjistí. Takové oznámení lze učinit i anonymně, což ovšem žalobce neudělal. Ředitel žalované neshledal žádné pochybení správního orgánu I. stupně ani pokud jde o druh a výši trestu. Dle ředitele žalované bylo přihlédnuto k dosavadnímu průběhu výkonu trestu odnětí svobody i k dosavadnímu chování žalobce. Uložený kázeňský trest je úměrný závažnosti spáchaného přestupku a v souladu s účelem výkonu trestu, kázeňská pravomoc vedoucího oddělení výkonu trestu nebyla překročena.
3. Žalobce v žalobě konstatoval, že byl potrestán za něco, co neudělal. Zdůraznil, že telefon, o který jde, nikdy nedržel v ruce, nepoužil ho, nechtěl, aby ho někdo použil v jeho prospěch, nikdy nebyl ani vlastníkem tohoto telefonu. Telefon žalobce nemohl přechovávat již proto, že byl nalezen na pokoji č. 310, žalobce přitom bydlel na pokoji č. 311. Žalobce připustil, že o telefonu ve věznici věděl, stejně jako půlka osazenstva věznice. Dle žalobce o telefonu vědělo i Oddělení prevence a stížností, které nechalo telefon na oddíle. Je pravdou, že žalobce telefon nenahlásil, učinil tak ale z obav o své zdraví. Žalobce současně namítal, že trest, který dostal, byl nepřiměřený, neboť za vlastnictví telefonu nedávno jiný vězeň dostal 20 dní mimo program zacházení a umístění do druhé skupiny vnitřní diferenciaci. Žalobce se však dopustil pouze toho, že telefon nenahlásil. Z uvedených důvodů žalobce žádal, aby byl uložený kázeňský trest zrušen a věc byla vrácena k došetření žalované. Poukazoval na to, že celá věc je zmatečná, došlo k procesním chybám a závěry žalované nejsou důkazně podpořené. Kázeňský trest žalobce dostal dne 8. 7. 2024 a do třetí skupiny vnitřní diferenciaci byl umístěn dne 11. 7. 2024, a to i když se odvolal a kázeňský trest tak ještě nebyl platný.
4. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná konstatovala, že žalobce byl skutečně umístěn na ložnici č. 311. Ubytování žalobce na jiné ložnici, než byl nalezen mobilní telefon, však není pro posuzovanou věc podstatné, neboť důkazními prostředky byly stopy zajištěné v mobilním telefonu. Umístění žalobce do třetí skupiny vnitřní diferenciaci ze dne 11. 7. 2024 bylo uskutečněno na základě uloženého kázeňského trestu v souladu s vnitřním řádem Věznice Rýnovice.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů

v souladu s dispoziční zásadou, kterou je správní soudnictví ovládáno. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s. a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

6. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že rozhodnutím vedoucího oddělení výkonu trestu žalované ze dne 27. 6. 2024, č. j. VS-40396-8/ČJ-2024-801232-KT, byl žalobce uznán vinným z kázeňského přestupku podle § 46 odst. 1 ZVTOS, neboť porušil § 28 odst. 2 písm. f) a § 28 odst. 3 písm. b) téhož zákona. Podle § 46 odst. 3 písm. g) ZVTOS mu byl za tento kázeňský přestupek uložen nepodmíněný kázeňský trest celodenního umístění do uzavřeného oddílu na dobu 5 dnů a podle § 46 odst. 3 písm. e) stejného zákona kázeňský trest propadnutí věci s tím, že vlastníkem propadlé věci se stává stát. Propadlou věcí byl mobilní telefon zn. Apple iPhone 7, model M: A1778 a napájecí USB kabel s konektorem Apple Lightning.
7. O stížnosti proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhodl ředitel žalované rozhodnutím ze dne 4. 7. 2024, č. j. VS-140396-5/ČJ-2024-801232-KT, tak, že uložený kázeňský trest zrušil a věc vrátil k novému kázeňskému řízení vedoucímu oddělení výkonu trestu. Dle ředitele žalovaní nebylo dostatečně prokázáno vlastnictví mobilního telefonu.
8. Dne 8. 7. 2024 rozhodl správní orgán I. stupně ve věci znovu rozhodnutím č. j. VS-140396-6/ČJ-2024-801232-KT a žalobci uložil pouze nepodmíněný kázeňský trest celodenního umístění do uzavřeného oddílu na dobu 5 dnů podle § 46 odst. 3 písm. g) ZVTOS. Toto rozhodnutí pak napadl žalobce stížností ze dne 9. 7. 2024.
9. Soud se nejprve musel zabývat přezkoumatelností napadeného rozhodnutí, neboť nepřezkoumatelnost rozhodnutí je vadou, k níž musí přihlédnout z úřední povinnosti. Nepřezkoumatelnost souvisí zpravidla s nedodržením požadavků kladených procesním právním předpisem na výrok a odůvodnění správních rozhodnutí. Ty jsou upraveny především v § 68 odst. 2 a 3 a § 90 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. S nepřezkoumatelností dále souvisí i to, zda se správní orgány zabývaly všemi skutečnostmi rozhodnými pro posouzení věci. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nesrozumitelnost zpravidla předchází nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, neboť nesrozumitelnost rozhodnutí neumožňuje soudu určit ani to, o čem a jak správní orgán rozhodl (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84). Za nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost lze považovat zejména ta rozhodnutí, z nichž nelze seznat, o jaké věci či jak bylo rozhodováno, jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním, která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003-130, publ. pod č. 244/2004 Sb. NSS).
10. V posuzované věci není schopen krajský soud určit, o čem přesně správní orgán v napadeném rozhodnutí rozhodl. Z výroku napadeného rozhodnutí lze seznat pouze to, že bylo rozhodnuto o stížnosti žalobce ve věci jeho kázeňského přestupku, kterého se dopustil od blíže nezjištěné doby do 13:30 hod. dne 29. 8. 2023 porušením § 28 odst. 2 písm. f) a § 28 odst. 3 písm. b) ZVTOS. Z odůvodnění potom vyplývá, že bylo rozhodováno o stížnosti ze dne 9. 7. 2024 proti rozhodnutí vedoucího výkonu trestu ze dne 27. 6. 2024. To však neodpovídá skutečností zjištěným ze správního spisu. O stížnosti proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 27. 6. 2024, č. j. VS-40396-8/ČJ-2024-801232-KT, rozhodl ředitel žalované rozhodnutím ze dne 4. 7. 2024, č. j. VS-140396-5/ČJ-2024-801232-KT, tak, že uložený kázeňský trest zrušil a věc vrátil k novému kázeňskému řízení vedoucímu

oddělení výkonu trestu. Ten ve věci znovu rozhodl dne 8. 7. 2024 rozhodnutím č. j. VS-140396-6/ČJ-2024-801232-KT. Stížnost žalobce ze dne 9. 7. 2024 pak směřovala proti tomuto novému prvostupňovému rozhodnutí ve věci. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 8. 7. 2024 však není v napadeném rozhodnutí nikde zmíněno.

11. S přihlédnutím ke všem shora uvedeným skutečnostem soudu nezbylo než napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti rozhodnutí podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušit. V souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil, je v dalším řízení správní orgán dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán. Z rozhodnutí o stížnosti bude muset být bez jakýchkoliv pochyb zřejmé, o stížnosti, proti jakému rozhodnutí správního orgánu I. stupně, je rozhodováno.
12. O podané žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
13. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci úspěšný žalobce náhradu nákladů řízení nežádal, soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 10. února 2025

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.,

předsedkyně senátu